

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 17. februar 2017

Sag 11/2017

Zurich Insurance Public Limited Company m.fl.

(advokat Michael S. Wiisbye for alle)

mod

Noreco Oil Denmark A/S (tidligere Altinex Oil Denmark A/S),

Noreco Petroleum Denmark A/S (tidligere Altinex Petroleum Denmark A/S),

DONG E&P A/S

og

DONG E&P (Siri) UK Limited (tidligere Siri (UK) Limited)

(advokat Jes Anker Mikkelsen for alle)

I tidligere instans er afsagt dom af SØ- og Handelsretten den 15. december 2016.

Zurich Insurance Public Limited Company m.fl. har ved ankestævning af 11. januar 2017 anket dommen til Højesteret.

Denne kendelse angår, om betingelserne for anke til Højesteret i retsplejelovens § 368, stk. 4, 2. pkt., er opfyldt.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jon Stokholm, Henrik Waaben og Hanne Schmidt.

Påstande

Appellanterne, Zurich Insurance Public Limited Company m.fl., har nedlagt påstand om, at Højesteret antager sagen til realitetsbehandling.

De indstævnte, Noreco Oil Denmark A/S m.fl., har tilsluttet sig påstanden.

Sagsfremstilling

Ankesagen angår, om de indstævnte selskaber er berettigede til udbetaling af en forsikringssum og i givet fald i hvilket omfang fra de appellerende forsikringsselskaber.

Den 31. august 2009 blev der under en rutineinspektion konstateret en skade i konstruktionen på boreplatformen Siri i Nordsøen, som på det tidspunkt var ejet af de indstævnte selskaber eller disses forgængere. Skaden er i dag udbedret.

Kravet i anledning af skaden er opgjort til ca. 2,6 mia. kr., som består af poster til henholdsvis midlertidig reparation (Sue and Labour-krav), permanent reparation (Section 1-krav) og driftstab (LOPI-krav).

Hovedspørgsmålet i sagen er, om skaden er dækket af en all risk-forsikring, som var tegnet hos de appellerende forsikringselskaber i forening. Herunder er spørgsmålet navnlig, om skaden er dækket af policerne for årene 2008/2009 eller alternativt 2006/2007, herunder særligt om der gælder et skadesårsags- eller et skadesvirkningsprincip, og om kravene i givet fald kan afvises eller begrænses helt eller delvist som følge af undtagelser i policen om især ”metal fatigue”, ”gradual deterioration”, ”faulty design” og ”betterment”.

Sø- og Handelsretten gav ved dom af 15. december 2016 i det væsentlige Noreco Oil Denmark A/S m.fl. medhold i deres krav.

Anbringender

Zurich Insurance Public Limited Company m.fl. har anført navnlig, at sagens afgørelse forudsætter stillingtagen til en række væsentlige og principielle juridiske spørgsmål vedrørende forståelsen af forsikringsretlige principper og anvendelsen af sædvanlige dækningsundtagelser i all risk-forsikringer, der har – og efter Sø- og Handelsrettens dom i høj grad får – betydning for erhvervsmæssige forsikringer. Dette ikke mindst for så vidt angår industri-forsikringer tegnet for store risici som i den foreliggende sag. Det har været kendetegnende for sagen, at parterne kun i meget begrænset omfang har kunnet henvise til relevant dansk retspraksis vedrørende langt størstedelen af de forsikringsretlige spørgsmål. Sø- og Handelsrettens dom synes ikke at harmonere med den sparsomme retspraksis, der foreligger, og i hvert fald er dommen udtryk for forsikringsretlig nytænkning. Den endelige fastlæggelse af de forsikringsaftaleretlige principper samt forståelsen og anvendelsen af de forskellige forsikringsvilkår, som sagen vedrører – herunder væsentlige forsikringsaftaleretlige spørgsmål, der ikke tidligere er afgjort i dansk ret – har derfor stor betydning for ikke alene den danske forsikringsbranche, men tillige for de erhvervsvirksomheder, der tegner sådanne forsikringer. Sagens faktuelle og tekniske forhold er i alt væsentligt blevet belyst så godt som muligt under

en grundig og omfattende bevisførelse, herunder syn og skøn, og ankesagen vil derfor i det væsentlige vedrøre sagens juridiske problemstillinger. Betingelserne for anke til Højesteret er derfor opfyldt, jf. retsplejelovens § 368, stk. 4.

Noreco Oil Denmark A/S m.fl. har anført navnlig, at sagen er fuldstændigt oplyst i såvel retlig som faktisk forstand, hvorfor sagen egner sig til behandling af Højesteret. Sagen er af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen, ligesom sagen har væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt. Sagen angår bl.a. grænserne for traditionelle forsikringsaftaleretlige principper, herunder dækningsprincipperne og spørgsmålet om, hvorvidt der efter dansk ret gælder en hovedregel om eller formodning for, at forsikringsaftaler underlagt dansk ret dækker efter et skadesårsagsprincip. Dertil omhandler sagen berigelsesforbuddet, jf. forsikringsaftalelovens § 39, herunder spørgsmålet om forbedringer ("betterment"). Sagen angår også den sikredes ret – og således ikke alene pligt – til fareafværgelse og tabsbegrænsning (Sue & Labour), jf. forsikringsaftalelovens §§ 52-53. Derudover angår sagen det relevante spørgsmål om og i hvilket omfang, der kan inddrages udenlandsk ret som fortolkningsbidrag i dansk kontraktsfortolkning, herunder ved fortolkning af internationalt funderede standardvilkår i søforsikrings- og offshoreforsikringspolicer, som er underlagt dansk ret. Dertil kommer spørgsmålet om, hvorvidt sikrede skal bevise skadesårsagen under all risk-skadesvirknings- og konstateringspolicer, der som udgangspunkt dækker alle farer og risici.

Højesterets begrundelse og resultat

Af retsplejelovens § 368, stk. 4, 2. pkt., som affattet ved lov nr. 84 af 28. januar 2014 om ændring af retsplejeloven mv. (Sagstilgangen til Højesteret), fremgår, at domme, der er afsagt af Sø- og Handelsretten, kan ankes til Højesteret,

"hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt, eller hvis andre særlige grunde i øvrigt taler for, at sagen behandles af Højesteret som 2. instans."

Den indankede dom angår, hvorvidt og i hvilket omfang de revner, som den 29. august 2009 blev konstateret i boreplatformen Siris konstruktion, er forsikringsdækket.

Som sagen foreligger, kan det ikke på nuværende tidspunkt vurderes, om afgørelsen af sagen vil være af principiel karakter og have generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklin-

gen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt. Der ses på det foreliggende grundlag heller ikke at foreligge andre særlige grunde, der taler for, at sagen bør kunne indbringes for Højesteret som 2. instans. Det bemærkes, at parterne efter landsrettens dom vil have mulighed for at søge Procesbevillingsnævnet om tilladelse til prøvelse i 3. instans, og at Procesbevillingsnævnet i den forbindelse vil kunne prøve, om en eventuelt tilladelse skal begrænses som nævnt i retsplejelovens § 371, stk. 1, 2. pkt.

På denne baggrund finder Højesteret, at betingelserne for anke til Højesteret ikke kan anses for opfyldt, jf. retsplejelovens § 368, stk. 4, 2. pkt.

Højesteret afviser derfor anken, jf. retsplejelovens § 368, stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 4, 2. pkt.

Thi bestemmes:

Denne anke afvises fra Højesteret.